

جلوگیری از سقوط بیمار

اهداف :

- ایجاد محیطی امن برای بیمار
- جلوگیری از صدمات احتمالی به بیمار
- سقوط یا زمین خوردن رایج ترین نوع حادثه مکانیکی است . زمین خوردن از تخت ، صندلی و در حین راه رفتن و ورود و خروج از حمام ، رایج اما قابل پیشگیری است .

بیماران در معرض خطر سقوط از تخت :

- ۱- فقدان هوشیاری
- ۲- نداشتن همراه
- ۳- دلریوم (توهم)
- ۴- کهولت سن
- ۵- کاهش ناگهانی فشار خون و یا قند خون
- ۶- ضعف عضلانی
- ۷- ضعف بینایی
- ۸- نابینایی
- ۹- معلولیت
- ۱۰- درد غیر قابل تحمل
- ۱۱- مصرف دارویی که باعث گیجی می شود
- ۱۲- سابقه سقوط از تخت
- ۱۳- تکرار ادرار
- ۱۴- بی قراری

اقدامات لازم برای جلوگیری از سقوط:

- ۱- تخت هایی که ارتفاع آنها قابل تغییر است در زمان عدم حضور پرستار باید در ارتفاع پایین قرار داده شود در این حالت ورود و خروج به تخت برای بیمار ایمنی بیشتر دارد .

- ۲- لیز بودن زمین نه تنها برای بیماران برای همه افراد در همه زمانها خطرناک است برای کاهش خطر از مواد غیر لغزنده برای کف پوش بیمارستان ها استفاده می شود به محض ریختن هر ماده ایی بر سطح زمین سبب لیز شدن آن می شود . قبل از آنکه موجب سر خوردن کسی شود بلافاصله باید خشک گردد و طبق روال کف زمین باید در زمان حداقل رفت و آمد شسته و خشک شود .
- ۳- از دیگر علل احتمالی زمین خوردن وجود برانکارها و صندلی های چرخ دار است . در اغلب موارد هنگامیکه بیمار می خواهد بر صندلی چرخ دار بنشیند صندلی از جای خود حرکت می کند بنابراین هنگامی که قرار است بیمار بر صندلی چرخدار بنشیند یا بر روی برانکار د بخوابد حتما باید چرخ ها قفل شده باشند .
- ۴- به دور انداختن تکه های شکسته شیشه یکی دیگر از راه های تامین ایمنی جهت بیماران و پرسنل است .
- ۵- به بیمار در صورت هوشیاری آموزش دهید که در صورت لزوم درخواست کمک کند و کار با زنگ احضار پرستار را به او آموزش دهید . و از سهولت دسترسی بیمار به زنگ احضار پرستار مطمئن شوید .
- ۶- اطمینان از پوشش دمپایی یا کفش مناسب بیمار در زمان راه رفتن
- ۷- شناسایی بیماران مصرف کننده داروهای بالا برنده احتمال خطر سقوط (با توجه به لیست فهرست داروهای خطر آفرین اعلام شده به بخش ها و اعلام هشدار به پزشک پرستار و سایر کارکنان و همراهان بیمار .
- ۸- الزامی است که بیماران مسن و در معرض خطر همراه داشته باشند و الزامی است که تمامی پرسنل در تمامی شیفت ها توجه خاصی به این بیماران داشته باشند .
- ۹- تشویق نمودن بیمار برای استفاده از پوشش و لباس مناسب
- ۱۰- قرار دادن بیماران با ریسک بالا نزدیک ایستگاه پرستاری
- ۱۱- تشویق بیمار جهت استفاده از دستگیره و محافظ قبل از ایستادن و راه رفتن
- ۱۲- قرار ندادن سیم و لوله های ازاد در مسیر عبور و مرور بیماران

در صورتی که بیمار بی قرار است یا درد دارد ضروری است به این نکته توجه شود و اقدام لازم جهت کنترل آن انجام شود . در صورتی که بیمار سابقه سقوط دارد در هنگام انتقال به بخش دیگه حتما این موضوع را به اطلاع پرسنل بخش مقصد برساند و در حین انتقال بیماران از بالا بودن حفاظ برانکارها مطمئن شوند . از روشنایی مناسب اتاق ها در طول شب مطمئن شود.

وسیله مورد استفاده در ایمنی :

❖ نرده های کنار تخت یا Bed side :

نرده های کنار تخت مانع از سقوط بیمار از تخت می شوند البته این نرده ها بیمار را به عدم خروج از تخت تشویق نمی کنند . بلکه فقط به وی یاد آوری می کنند که در تخت بستری است و باید از خود مراقبت کند . اکثر بیمارستان ها روش هایی را در استفاده از نرده های کنار تخت به کار می بندند . غالبا این نرده ها برای بیماران نا بینا ، بیهوش ، کسانیکه داروهای خواب اور مصرف کرده اند و یا مبتلایان به ناتوانی عضلانی یا تشنج مورد استفاده قرار می گیرند در بعضی از بیمارستان ها برای تخت تمام بیماران بالای ۷۰ سال نرده کنار تخت کنار تخت بکار برده می شود . در بعضی از بیمارستان ها برای تمام بیماران در شب نرده کنار تخت بکار برده می شود . حائز اهمیت است که هنگام استفاده از نرده کنار تخت هر ۲ طرف بالا باشد برای مثال حتی اگر یک طرف دیوار باشد باز هم باید نرده هر ۲ طرف بالا باشد و چون دیوار جایگزین مناسبی نیست . هنگام مراقبت از بیماری که تخت وی نرده دارد ، پرستار نباید بدون بالا کشیدن نرده بیمار را ترک کند . پرستار باید نرده قسمتی را که در آن مشغول کار است پایین بکشد و بیش از فاصله یک بازو از تخت بیمار دور نشود چون احتمال سقوط بیمار است . برای بیمار آژیته ، باید با بالش های اضافی اطراف نرده ها را پوشاند تا مانع از آسیب دیدن بیمار گردد . و

جلوگیری از سقوط بیمار

تهیه کننده	ص. برومند - هماهنگ کننده ایمنی بیمار
تأیید کننده علمی	آقای دکتر وهرام مسئول ایمنی بیمار
ناظر کیفی	آقای ع. فرمانی - سوپروایز آموزشی آقای م. بیات کارشناس آموزش به بیمار
شماره سند	W-PE-046-R02
منابع	برونر ، فیپس ، لاکمن
ویرایش دوم	اردیبهشت ۱۴۰۴

در صورت تمایل جهت استفاده از خدمات مشاوره تخصصی ،
سوختگی و ترمیمی از روش های زیر استفاده نمایید .

۱- ایمیل : amiralmomeninh@sums.ac.ir

۲- سایت :

amiralmomeninhospital.sums.ac.ir

۳- سامانه پیامک بیمارستان: ۰۹۹۱۲۰۶۴۳۲۷

در هر شیفت ضروری می باشد ایمنی نرده های محافظ کنترل شود و در صورت خرابی نرده ها مراتب را سریعاً گزارش دهید و پیگیری کنید .

❖ جلیقه و کمر بند ایمنی :

بعضی اوقات با بیماران با کاهش سطح هوشیاری پایین تلاش می کنند با حرکت از روی نرده های کنار تخت ، خود را از تخت خارج سازند این بیماران نسبت به محیط اطراف خود ناآگاه بوده و فقط می خواهند از تخت خارج شوند اغلب می توان با استفاده از جلیقه ایمنی یا کمر بند های بی حرکت کننده از حرکت آنها جلوگیری کرد و طبق سیاست بیمارستان جلیقه پارچه ایی بوده و دارای نوارهای بلندی در جلو یا عقب است که می توان آنها را به لبه های تخت بست و در نقطه ایی دور از دسترس بیمار گره زد .

کمر بند بی حرکت کننده نیز مانند جلیقه ایمنی عمل می کند دور تا دور بدن بیمار بسته می شود و نوار های آن به لبه تخت بسته می شود این دو وسیله با وجود ممانعت خروج بیمار از تخت و سقوط بیمار به او امکان می دهند تا نسبتاً آزاد در تخت حرکت کند

- ❖ نصب دستگیره داخل حمام و دستشویی
- ❖ قرار دادن ابزار های کمکی راه رفتن نزدیک بیمار (عصا ، واکر و)

